

רע"פ 2012/16 - ראפי רחאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 2012/16 - ג'

לפני: המבקש:
כבוד השופט מ' מזוז
ראפי רחאל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט שניתנה ביום
13.3.2016 על ידי כבוד השופט א' שהם

בשם המבקש: עו"ד מארון אבו נסאר

החלטה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של השופט א' שהם מיום 13.3.2016, לפיה על המבקש היה להתייבב היום בשעה 10:00 לריצוי עונש מאסר של שבעה חודשים.

2. ביום 1.6.2015 המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו את העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; החזקת אגרופן שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ונהיגה תחת השפעת אלכוהול, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. בגין ביצוע עבירות אלו גזר בית משפט השלום בנצרת על המבקש שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו, שישה חודשי מאסר על-תנאי, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של עשרה חודשים החל משחרורו של המבקש ממאסר, פסילת רישיון נהיגה על-תנאי למשך זמן זהה, ותשלום קנס בסך 1,000 ש"ח.

3. המבקש ערער על גזר הדין שהשית עליו בית משפט השלום והערעור נדחה על ידי בית המשפט המחוזי ביום 16.2.2016. על פסק דינו של האחרון הגיש המבקש בקשת רשות ערעור לבית משפט זה. בהחלטתו מיום 13.3.2016 דחה השופט שהם את בקשת רשות הערעור, תוך שקבע שהמקרה מושא הבקשה איננו אחד מן המקרים החריגים המצדיקים מתן רשות ערעור. למעלה מן הצורך אף נקבע שהעונש שהושת על המבקש הינו ראוי ומאוזן. המועד להתייבבות המבקש לתחילת ריצוי מאסרו נקבע כאמור להיום בשעה 10:00.

4. נראה כי המבקש עשה דין לעצמו, ובמקום להתייבב לריצוי מאסרו הגיש היום בקשה זו לעיכוב ביצוע המאסר. בבקשתו טוען המבקש כי יש לדחות את תחילת ריצוי עונש המאסר שנגזר עליו מפני שבתו הקטינה מאושפזת בבית חולים. המבקש טוען כי בהיותו הורה יחיד לשלושה ילדים, הוא היחיד הדואג לבתו במצב הבריאותי בו היא מצויה.

5. הבקשה שלפני איננה מגלה כל עילה המצדיקה את עיכוב ביצוע מאסרו של המבקש.

כאמור, בקשת רשות הערעור של המבקש נדחתה והוחלט כי יתייבב ביום 3.4.2016 עד השעה 10:00 בבוקר לביצוע מאסרו, אולם הוא ראה לנכון להגיש רק בתאריך זה ממש - הוא היום - בקשה לעיכוב ביצוע מאסרו. מן האישורים הרפואיים שצירף לבקשתו עולה כי בתו של המבקש אמנם קטינה, אך גילה אינו מצוי ברף הנמוך של הקטינות, אלא היא בת 15. כמו כן, היא איננה סובלת ממצב רפואי חמור אלא מנפיחות וכאבים בקרסול. לבסוף, בניגוד לנטען על ידי המבקש כטיעון עיקרי לבקשתו, מן האישורים הרפואיים עולה כי הבת הגיעה לבית החולים "בליווי האם".

6. אשר על כן, דין הבקשה להידחות.

למען הסר ספק, וככל שהמבקש אכן לא התייבב הבוקר לריצוי מאסרו, מובהר כי עליו להתייבב בבית הסוהר עד השעה 10:00 בבוקר מחר, בהתאם לקבוע בהחלטתו של השופט שהם מיום 13.3.2016.

ניתנה היום, כ"ד באדר ב' התשע"ו (3.4.2016).

שׁוֹפֵט